

Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 d'abril de 1999 ha aprovat la següent:

Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials

Exposició de motius

L'article 41.1 de la Constitució preveu que els drets i les llibertats reconeguts en els capítols III i IV del títol II siguin tutelats pels tribunals ordinaris mitjançant un procediment urgent i preferent, que té caràcter previ al recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, que només es pot interposar una vegada esgotat aquest procediment, i contra la segona sentència que denega la tutela del dret en qüestió (article 86 Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Aquesta previsió té una difícil aplicació, que en alguns casos és impossible, quan es tracta d'una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, per diversos motius: en primer lloc, perquè no existeix en la legislació processal un procediment preferent i urgent, de doble instància a més, on es pugui sol·licitar la tutela d'aquest dret enfront de les seves eventuais violacions en el decurs dels processos judicials. La vulneració d'aquest dret haurà de ser al·legada i coneguda pels tribunals ordinaris a través dels recursos ordinaris i altres remeis jurisdiccionals que es puguin intentar contra la resolució —o l'omissió— que hagi causat la dita vulneració, o, si aquesta ja no és atacable, contra la resolució que s'hagi dictat amb vulneració del dret fonamental a la jurisdicció. En el primer cas, el remei jurisdiccional consisteix en la interposició del recurs ordinari corresponent contra la resolució o l'omissió que directament causi la violació del dret. En el segon, en canvi, l'única solució és atacar la resolució definitiva en el procediment de la qual s'ha produït la lesió del dret a la jurisdicció.

I en segon lloc, el procediment especial, urgent i preferent en via ordinària

resulta inoperant perquè és possible que contra la resolució que hagi causat la vulneració del dret o que hagi estat dictada amb vulneració d'aquest dret no s'hi pugui interposar cap recurs, per tractar-se d'una resolució definitiva i ferma.

Per aquests motius, resulta convenient introduir un incident de nul·litat d'actuacions, que permeti que el mateix òrgan que ha dictat la resolució en què s'ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció pugui anul·lar-la, i retrotreure el procediment al moment anterior en què s'ha produït la violació del dret.

Article 1

S'introdueix en la Llei transitòria de procediments judicials, de 21 de desembre de 1993, una nova secció:

“Secció tercera. Incident de nul·litat d'actuacions

Article 18 bis

1. Contra les resolucions i omissions que, dins d'un procediment judicial de qualsevol tipus, vulnerin el dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, la persona directament afectada pot fer ús de tots els recursos i remeis jurisdiccionals que corresponguin ordinàriament.

2. Sense perjudici del previst en l'apartat anterior, el jutge o el tribunal, abans de dictar sentència o resolució que finalitzi el procés, pot declarar, d'ofici o a instància de part interessada, i després d'audiència prèvia de les parts del procés, la nul·litat de les actuacions realitzades en el curs del procediment que hagin vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, i la retroacció del procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració. Els terminis són els previstos en el proper apartat d'aquest article.

3. En el supòsit de sentències o de resolucions fermes en el procediment de les quals s'hagi produït una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, la persona afectada per la vulneració pot demanar al jutge o al tribunal que la va dictar, la seva anul·lació, sempre que no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment, en el termini de quinze dies naturals des de la notificació, o des que s'hagi tingut coneixement de la vul-

neració del dret, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des del moment de la notificació de la resolució a les parts quan el subjecte del dret pretesament lesionat no ha estat part en el procés ordinari.

El jutge o tribunal, un cop rebuda la sol·licitud, dóna audiència a les parts del procés, que poden formular al·legacions en un termini de deu dies naturals, i resol dins el termini dels deu dies naturals següents. Contra aquesta resolució no s'hi pot interposar recurs.

4. La sol·licitud de nul·litat no suspèn l'execució de la resolució a la qual s'imputi la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, llevat que ho decideixi expressament el jutge o el tribunal en el cas que, si no ho decideix, es causi un perjudici greu i de difícil reparació a la part que al·lega la nul·litat”.

Disposició derogatòria

La present Llei deroga totes aquelles disposicions anteriors que la contradiguin.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 22 d'abril de 1999

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra